

Arrest

**nr. 122 129 van 4 april 2014
in de zaak X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het met toepassing van artikel 57/23*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen uitgebrachte advies van de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen van 10 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. DEBANDT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 30 september 2013 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 8 oktober 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster werd gehoord op 15 oktober 2013.

1.3. Op 21 oktober 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 oktober 2013 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Arabisch soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in Saqba, gelegen in de provincie Rif Dimashq. In 1973 of 1974 bent u getrouwd met M.(...) A.(...) H.(...) en bent u verhuisd naar de stad Damascus. Vier jaar later bent u met uw gezin teruggekeerd naar Saqba en u hebt er gewoond tot het vertrek uit uw land.

Uw dochter N.(...) a.(...) H.(...) woont al negentien jaar in België. Uw echtgenoot is in het voorjaar van 2011 om het leven gekomen nadat hij tijdens een anti-regimebetoging door verdwaalde kogels werd geraakt. Uw zoon H.(...) M.(...) (C.G. 12/18969; O.V. 6.809.385) is daarna het land ontvlucht en heeft op 4 juni 2011 in België een asielaanvraag ingediend omdat hij vervolging vreesde door de Syrische autoriteiten omdat hij had deelgenomen aan anti-regimebetogingen. Eerder in 2011 was uw zoon al gearresteerd na deelname aan een betoging en werd hij na twee maanden vrijgelaten nadat hij een document had ondertekend dat hij demonstranten zou verklikken bij de ‘mukhabarat’. U stelt dat ook u door de Syrische overheid wordt gezocht omwille van uw zoon M.(...). Omstreeks juni 2011 zijn de Syrische autoriteiten uw huis binnengevallen en hebben ze u geslagen tot u deed alsof u dood was. Uw zoon K.(...) was ook thuis en werd meegenomen in de plaats van uw zoon M.(...). Twee maanden later werd K.(...) vrijgelaten en werd hij op straat gegooid. Leden van het Vrij Syrische Leger hebben hem gevonden en meegenomen naar een ziekenhuis. Zeven maanden geleden vielen de autoriteiten opnieuw uw huis binnen en werd K.(...) opnieuw gearresteerd. Sindsdien hebt u geen nieuws meer van hem. In augustus 2013 hebben de Syrische autoriteiten een aanval met chemische wapens uitgevoerd op uw regio en daarnaast werd uw huis getroffen door een bombardement. U verklaart dat er in uw regio veel slachtoffers waren gevallen na de chemische aanval en dat u hulp hebt geboden aan de slachtoffers. U stelt dat u omwille hiervan wordt gezocht door de Syrische autoriteiten. Uw broer die samenwerkt met het Vrij Syrische Leger zou een lijst hebben gezien met namen van gezochte personen en uw naam zou op de lijst vermeld staan. Daarenboven verklaart u dat de familie A.(...) bekend staat bij de Syrische overheid als opposanten omdat jullie deelnemen aan de revolutie.

Op 28 of 29 september 2013 bent u via de Damasceense wijk Bab Touma naar de wijk Masakin Barza gegaan waar u twee nachten bij de smokkelaar hebt gelogeed. Daarna bent u met de auto naar het Libanese Beirut gegaan en ook daar bent u twee nachten gebleven. In Beirut hebt u het vliegtuig genomen naar een voor u onbekende stad waar u ook twee nachten bent gebleven alvorens opnieuw het vliegtuig te nemen naar België. Op 30 september 2013 vraagt u asiel aan bij de bevoegde Belgische instanties.

In uw administratief dossier bevinden zich kopieën van uw familieboekje, identiteitskaart en verkiezingskaart.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielpcedure heeft afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw asielmotieven deels baseert op de vervolgingsfeiten die uw zoon H.(...) M.(...) (C.G. 12/18969; O.V. 6.809.385) heeft aangehaald in het kader van diens asielaanvraag. Zo stelt u dat u door de Syrische overheid wordt gezocht omwille van uw zoon M.(...) die zou hebben deelgenomen aan anti-regimedemonstraties naar aanleiding van dewelke hij werd gearresteerd door de Syrische overheid. Nadat hij na twee maanden gevangenschap een document had ondertekend dat hij zou samenwerken met de autoriteiten, werd hij vrijgelaten. Enige tijd later is hij Syrië ontvlucht. U verklaart dat de Syrische autoriteiten omstreeks juni 2011 uw huis zijn binnengevallen en u hebben geslagen tot u deed alsof u dood was. Uw zoon K.(...) was ook thuis en werd meegenomen in de plaats van uw zoon M.(...). Twee maanden later werd K.(...) vrijgelaten en werd hij op straat gegooid. Er dient echter te worden vastgesteld dat het CGVS van oordeel is dat uw zoon M.(...) de door hem aangehaalde vervolging door de Syrische overheid niet aannemelijk heeft gemaakt. Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan de asielmotieven van uw zoon M.(...) kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u en uw zoon K.(...) zouden hebben meegemaakt naar aanleiding van uw zoon M.(...). Wij verwijzen hiervoor naar de

omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw zoon M.(...) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier (CGVS, pp. 4, 7-8, 10).

Voorts verklaart u dat K.(...) in maart 2013 opnieuw werd gearresteerd door de autoriteiten en dat u sindsdien geen nieuws meer hebt van hem. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen dienaangaande incoherent zijn. Zo wordt u aan het begin van het gehoor gevraagd waar K.(...) en A.(...) momenteel verblijven en antwoordt u expliciet dat K.(...) en A.(...) 'nu' in Saqba zijn. Wanneer onmiddellijk daarna gevraagd wordt of zij momenteel in het ouderlijke huis in Saqba verblijven, antwoordt u dat zij apart in een eigen woning wonen. U daarna gevraagd of u na uw aankomst in België nog contact hebt gehad met iemand in Syrië stelt u dat u 'van hieruit' contact hebt opgenomen met A.(...) en K.(...). Daarop wordt u gevraagd hoe ze het stellen en antwoordt u dat Saqba gisteren werd gebombardeerd en dat uw kinderen de omgeving niet kunnen verlaten omdat ze geen goedkope huis kunnen vinden. Deze verklaringen staan in schril contrast met uw verklaring later in het gehoor dat u sedert de arrestatie van K.(...) in maart 2013 geen nieuws meer hebt van hem. U met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, zegt u dat u A.(...) en K.(...) hebt proberen te bereiken toen u in België was, maar dat ze de telefoon niet hadden opgenomen. U gevraagd waarom u op de volgende vraag hoe ze het stelden dan wel antwoordde dat er bombardementen waren geweest en dat ze verhuisd waren, stelt u dat u het had over 'de omstandigheden vlak voor uw vertrek' en dat jullie 'allemaal samen in Saqba waren voor uw vertrek en dat iedereen ten gevolge van de aanval met chemische wapens op 21 augustus ergens anders ging wonen'. Hieruit blijkt dat u opnieuw uw verklaringen aanpast aangezien u eerder had verklaard dat K.(...) sinds maart 2013 verdwenen was. Later past u opnieuw uw verklaringen aan door te stellen dat u A.(...) twee maanden voor uw vertrek voor de laatste keer had gezien. Wat er ook van zij, u verklaart niet te weten wat de reden van de arrestatie van K.(...) is, zo hier nog geloof aan kan worden gehecht. U stelt expliciet dat het regime de laatste periode willekeurig mensen arresteerde en dat K.(...) samen met een paar andere mensen werd gearresteerd toen hij een brood ging kopen. In dit kader dient dan ook opgemerkt dat de actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maakt de Syrische overheid bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. In de huidige Syrische context is het plausibel dat uw zoon geconfronteerd werd met het arbitrair repressief optreden van de Syrische autoriteiten, doch voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met zijn profiel en achtergrond is het niet aannemelijk dat de Syrische overheid hem wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging actueel persoonlijk zou vervolgen. U stelt weliswaar dat de familie A.(...) gekend staat als opposanten maar dit blijken louter uw verklaringen te zijn die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet bewijs. Bovendien werden de verklaringen van uw zoon Mohamad betreffende zijn deelnames aan manifestaties in Syrië ongeloofwaardig bevonden en doet dit dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen tot een opposantenfamilie te behoren (CGVS, pp. 5, 8-10).

Voorts verklaart u van uw broer te hebben vernomen dat uw naam aan checkpoints van het Syrische leger gesignaleerd staat omdat u na de aanval met chemische wapens in uw regio de slachtoffers hebt geholpen. U verklaart dat het regime hiervan op de hoogte zou gekomen zijn en dat uw naam daarom aan de controleposten geseind staat. Vooreerst dient opgemerkt dat dit louter uw verklaringen zijn die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet bewijs. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van deze verklaringen ondermijnd doordat u verklaart dat u met uw identiteitskaart in uw bezit uw land bent ontvlucht. U stelt weliswaar dat de smokkelaar u langs onverharde wegen vervoerde omdat er veel politiecontroles onderweg waren, maar dat u het risico hebt genomen om uw identiteitskaart mee te nemen is een houding die haaks staat op de vrees die u stelt te koesteren ten aanzien van de Syrische overheid. U kon immers niet uitsluiten dat u onderweg ergens zou worden tegengehouden en u zich zou moeten identificeren. Deze onvoorzichtige houding doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid. In dit kader dient bovendien opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over het feit of u bij uw vertrek al dan niet bij controleposten bent gepasseerd. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u hebt afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), ter voorbereiding van uw gehoor door het CGVS, dat u de dag van uw vertrek van Saqba naar Damascus langs verschillende checkpoints moest passeren en dat 'jullie werden vernederd aan de checkpoints'. U tijdens het gehoor op het CGVS expliciet gevraagd of u op de dag van uw vertrek van Saqba naar Damascus langs controleposten diende te passeren, antwoordt u uitdrukkelijk dat dit niet het geval was. U met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, antwoordt u dat u bij DVZ niet hebt gezegd dat u bij controleposten bent gepasseerd maar dat u bedoelde dat de bemanning aan de controleposten de mensen vernederden. U verklaart enkel de waarheid te spreken en in de war te zijn geweest bij het eerste interview. Dit is geen afdoende uitleg aangezien u zeer expliciet was in uw verklaringen ten overstaan van DVZ, alwaar u het gehoorverslag, nadat het u in het Arabisch was voorgelezen, voor

akkoord hebt ondertekend. Bovendien werd u aan het begin van het gehoor door het CGVS gevraagd hoe het vorige interview bij DVZ was verlopen en hebt u uitdrukkelijk gezegd dat het zonder problemen is verlopen, behalve dat u een bepaald element niet hebt kunnen vertellen. U maakt echter geen enkele illusie op een probleem dat zich zou hebben voorgedaan met de vertaling van uw afgelegde verklaringen of het feit dat u in de war zou zijn geweest (Vragenlijst DVZ, 07/10/2013; CGVS, pp. 4, 6 & 9-10).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Uw identiteitskaart, familieboekje en verkiezingskaart zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen aangezien deze documenten betrekking hebben op uw identiteit en dit is een gegeven dat hier niet ter discussie staat. Ook de mail opgesteld door een medewerker van het BCHV en waarin de situatie in Saqba wordt verhaald doet hieraan, gezien het geheel van bovenstaande observaties, geen afbreuk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er in de provincie Rif Dimashq een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4 § 2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit de provincie Rif Dimashq, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit 3 uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52 § 2, 57/6 2e lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, onderneemt verzoekster een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Voorts wijst verzoekster erop dat niet wordt getwijfeld aan haar afkomst uit Saqba, een buitenwijk ten oosten van Damascus die sinds januari 2012 onder controle is van het Vrije Syrische Leger, noch aan het feit dat haar huis werd geraakt door een raket en dat haar dorp werd aangevallen met chemische wapens. Er moet volgens verzoekster dan ook worden nagekeken of deze elementen niet voldoende zijn om haar als vluchteling te erkennen. De nood aan internationale bescherming en de toepassing van het vluchtelingenverdrag dient immers te worden beoordeeld, rekening houdend met de oorzaak, het karakter en de impact van het gewapend conflict in Syrië op haar, aldus nog verzoekster, die ter staving van haar betoog verwijst naar de tussenkomst van het BCHV in haar dossier, het standpunt van UNHCR over de toepassing van het vluchtelingenverdrag in een situatie van gewapend conflict, de nieuwe richtlijnen van UNHCR van 22 oktober 2013, een rapport van Human Rights Watch en een rapport van GAUN Human Rights Council. Zij besluit dat *in casu* kan gesteld worden dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft om politieke redenen. Zij verduidelijkt dat zij afkomstig is uit een gebied, dat onder controle is van het Vrije Syrische Leger en dat de burgerbevolking om die reden slachtoffer is van regelmatige aanvallen uitgevoerd door het Syrische regime. Zij verwijst te dezen naar de door haar in het verzoekschrift aangehaalde bronnen waaruit blijkt dat de aanvallen van het Syrische regime op systematische en wijdverbreide wijze gericht zijn tegen de burgerbevolking en wijst erop dat in het standpunt van UNHCR wordt benadrukt dat om van een gegronde vrees voor vervolging te spreken, het niet noodzakelijk is dat een asielzoeker individueel gevisieerd wordt door de vervolger.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Syria rebel fighters take control Damascus suburb of Saqba”* van Infowars van 27 januari 2012, het artikel *“Regime forces shell saqba mosques during Friday prayer”* van Syria Newsdesk van 12 oktober 2013, het artikel *“Activists say more than 200 killed in gas attack near Damascus”* van Reuters van 21 augustus 2013, een e-mail van het BCHV van 16 oktober 2013 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het document *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update I”* van UNHCR van december 2012, het document *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II”* van UNHCR van 22 oktober 2013, het document *“Death from the skies, Deliberate and Indiscriminate Air Strikes on Civilians”* van Human Rights Watch van april 2013, het rapport *“Report of the independent international commission of inquiry on the Syrian Arab Republic”* van GAUN Human Rights Council van 5 februari 2013 en het document *“Syria: Witnesses Describe Alleged Chemical Attacks”* van Human Rights Watch van 21 augustus 2013.

Op 10 januari 2014 richtte de Adjunct Regionaal Vertegenwoordiger van UNHCR, de heer Paolo Artini, een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige zaak in overeenstemming met artikel 57/23bis van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen of diens gemachtigde “uit eigen beweging een schriftelijk advies (kan) verstrekken aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Voorts ziet de Raad niet in hoe artikel 52, § 2 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, aangezien de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6, 1ste lid van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toe te kennen of te weigeren. Dit onderdeel van het middel mist juridische grondslag.

Waar verzoekster nog artikel 57/6, 2de lid geschonden acht, wijst de Raad erop dat dit artikel betrekking heeft op onderdanen van een Lidstaat van de Europese gemeenschappen of onderdanen van een Staat die partij is van een toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, wat *in casu* niet het geval is.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij haar asielmotieven deels baseert op de vervolgingsfeiten die haar zoon M. heeft aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag en hij de door hem aangehaalde vervolging door de Syrische overheid niet aannemelijk heeft gemaakt zodat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoekster en haar zoon K. zouden hebben meegemaakt naar aanleiding van haar zoon M., (ii) zij incoherente verklaringen aflegt omtrent het lot van haar zonen K. en A., zoals wordt toegelicht, (iii) zij haar verklaringen dat haar familie gekend staat als opposanten niet kan staven aan de hand van enig concreet bewijs en ook de ongeloofwaardige verklaringen van haar zoon M. betreffende zijn deelnames aan manifestaties in Syrië afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen tot een opposantenfamilie te behoren, (iv) zij haar verklaringen dat haar naam aan checkpoints van het Syrische leger gesignaleerd staat omdat zij na de aanval met chemische wapens in haar regio de slachtoffers heeft geholpen, niet kan staven aan de hand van enig concreet bewijs, de geloofwaardigheid van deze verklaringen bovendien ondermijnd wordt doordat zij verklaart dat zij met haar identiteitskaart in haar bezit haar land is ontvlucht en zij bovendien tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het feit of zij bij haar vertrek al dan niet controleposten is gepasseerd, (v) haar identiteitskaart, familieboekje en verkiezingskaart enkel betrekking hebben op haar identiteit, gegeven welk niet ter discussie staat en ook de e-mail opgesteld door een medewerker van het BCHV aan het voorgaande geen afbreuk doet.

Gezien haar afkomst uit de provincie Rif Dimashq, haar positie en situatie in haar land, haar hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief

geloofwaardig worden geacht, wordt verzoekster, rekening houdend met de actuele situatie in haar regio, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 oktober 2013 (CG nr. 1301293), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de tegenstrijdige verklaringen die haar zoon M. heeft afgelegd en van haar eigen incoherente verklaringen omtrent het lot van haar zoon K. en het uiten van post-factumverklaringen, wat geen dienstig verweer vormt en waarmee zij aldus niet vermag de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten.

2.5.1. Zo wordt in de bestreden beslissing correct vastgesteld dat verzoekster haar asielmotieven deels baseert op de vervolgingsfeiten die haar zoon M. heeft aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag en dat hij zijn asielrelaas niet geloofwaardig heeft kunnen maken omwille van tegenstrijdige verklaringen over zijn asielmotieven. Tegen deze beslissing die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeksters zoon werd genomen werd geen beroep aangetekend. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan deze vluchtmotieven in hoofde van verzoekster.

Waar verzoekster in voorliggend verzoekschrift aanhaalt dat de tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van haar zoon voornamelijk te wijten waren aan een vrees voor Syrische informanten in België toen hij net aankwam, overtuigt zij niet in het minst. Een dergelijke vrees valt immers niet te rijmen met het feit dat haar zoon heeft deelgenomen aan twee betogingen tegenover de Syrische ambassade, zoals ook wordt aangehaald in de beslissing die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeksters zoon werd genomen.

2.5.2. Wat betreft haar eigen incoherente verklaringen, laat verzoekster gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich vooral focust op een klein onderdeel van het verhoor, waar verwarring en miscommunicatie volgens verzoekster duidelijk aan de basis liggen van de tegenstrijdigheid waarop de bestreden beslissing zich baseert. Dat er tijdens het gehoor sprake zou zijn geweest van verwarring en miscommunicatie blijkt evenwel op generlei wijze uit het administratief dossier. De in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden zijn overigens dermate flagrant dat ze bezwaarlijk door verwarring dan wel miscommunicatie kunnen worden verklaard. Bovendien hebben de tegenstrijdigheden en incoherenties betrekking op het lot van verzoeksters zonen. Er kan in alle redelijkheid worden verwacht dat verzoekster eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen

betreffende het feit of ze al dan niet op de hoogte is van wat er met haar zonen, die op dit moment nog in Syrië zouden zijn, is gebeurd en of zij al dan niet nieuws over hen heeft. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op elementen die rechtstreeks raken aan de kern van verzoeksters asielrelaas.

2.5.3. Ook het louter volharden in de eerder afgelegde verklaringen en de bevestiging dat verzoekster wel degelijk tot een familie van opposanten behoort, dat haar zoon en echtgenoot deelnamen aan anti-regimebetogingen, dat haar broer bij het Vrije Syrische Leger zit en dat zijzelf hulp heeft geboden aan slachtoffers van aanslagen, vermag geen afbreuk te doen aan de vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die dan ook onverminderd overeind blijven en die beschouwd worden als zijnde hier hernomen.

2.5.4. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekster zich met betrekking tot haar reisweg en de controles onderweg, in voorliggend verzoekschrift bedient van gekunstelde post-factumverklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om haar verklaringen in dit verband alsnog verenigbaar te laten schijnen. De stelling dat ze van Saqba naar Damascus een andere weg heeft genomen zonder controleposten, dat ze vanaf Damascus soms wel controleposten moest passeren maar de lijsten van gezochte mensen daar zo lang waren dat ze onmogelijk allemaal gecheckt konden worden en dat voornamelijk jonge mannen worden gecontroleerd en geen oudere vrouwen zoals zijzelf, vindt immers niet de minste steun in het administratief dossier, waaruit duidelijk en ontegensprekelijk blijkt dat verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze van Saqba naar Damascus langs verschillende checkpoints moest passeren en dat ze aan de checkpoints werden vernederd, hetgeen volledig haaks staat op haar beweringen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en in voorliggend verzoekschrift dat zij van Saqba naar Damascus geen controleposten diende te passeren. Dat zij haar identiteitskaart zou hebben meegenomen om niet te worden teruggestuurd vanuit Turkije, kan de Raad evenmin overtuigen en biedt geen valabele verklaring voor dergelijke onvoorzichtige houding voor iemand die beweert dat haar naam aan de checkpoints van het Syrische leger gesignaleerd staat en die niet kon uitsluiten dat zij onderweg ergens zou worden tegengehouden en zich zou moeten identificeren.

2.5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig is zodat er geen reden is om dit relaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad wijst erop dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de bevoegde overheid echter niet ontslaat van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat verzoeksters verklaringen omtrent haar afkomst uit Saqba, een buitenwijk ten oosten van Damascus die sinds januari 2012 onder controle is van het Vrije Syrische Leger, over het feit dat haar huis werd geraakt door een raket en over het feit dat haar regio werd aangevallen met chemische wapens, door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in vraag worden gesteld. Gelet op de door verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten en de stavingstukken gevoegd aan het verzoekschrift, meent de Raad dat deze gegevens bezwaarlijk kunnen worden betwist.

Verzoekster argumenteert dat moet worden nagekeken of deze elementen niet voldoende zijn om haar als vluchteling te erkennen en zij verwijst ter staving van haar betoog onder meer naar de tussenkomst van het BCHV in haar dossier, het standpunt van UNHCR over de toepassing van het vluchtelingenverdrag in een situatie van gewapend conflict en de nieuwe richtlijnen van UNHCR *“International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update II”* van 22 oktober 2013, richtlijnen die ook worden aangehaald in het in overeenstemming met artikel 57/23bis van de vreemdelingenwet door UNHCR op 10 januari 2014 aan de Raad overgemaakte advies.

De Raad stelt vast dat UNHCR in het bijzonder de aandacht vestigt op de situatie van inwoners van gebieden die bezet worden door opposanten van het Syrische regime, waarvan de aanvragen bijzondere aandacht behoeven. UNHCR wijst erop dat, hoewel bepaalde personen rechtstreeks

geviseerd, aangevallen of op een andere manier worden onderworpen aan schade doordat hun politieke overtuiging of affilatie gekend is, de conflictpartijen naar verluid een erg ruime interpretatie hanteren van wie zij beschouwen als geaffilieerd met de andere partij, inbegrepen op basis van familiale banden, religieuze of etnische achtergrond of de loutere aanwezigheid in een regio die wordt beschouwd als pro of anti-overheid. Om als individu te voldoen aan de vluchtelingencriteria is het volgens het standpunt van UNHCR niet vereist individueel geviseerd te worden in die mate dat men uitgezocht werd voor vervolging die reeds heeft plaatsgevonden of waarvoor men risico loopt, doch kunnen Syriërs en personen die hun gewone verblijfplaats hebben in Syrië een risico op vervolging lopen omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, bepaald door de buurt of het dorp waar zijn woonden controleert. UNHCR is voorts de mening toegedaan dat onder meer werkelijke of vermeende opposanten van de Syrische overheid, inbegrepen burgers die verblijven in stedelijke buurten, dorpen en steden die zich (vermeend) verzetten tegen de overheid, waarschijnlijk nood hebben aan internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en de informatie gevoegd aan het verzoekschrift, treedt de Raad verzoekster bij waar zij argumenteert dat de burgers van Saqba door het Syrische regime worden gezien als steun verlenend aan het Vrije Syrische Leger, dat hen dan ook door het Syrische regime een politieke overtuiging wordt toegeschreven die bepaald wordt door het loutere feit dat het Vrije Syrische Leger hun wijk controleert en dat de regelmatige aanvallen op Saqba worden uitgevoerd met de bedoeling de burgerbevolking hiervoor te straffen en hen te terroriseren. *In casu* is de Raad dan ook van oordeel dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een politieke overtuiging die haar wordt toegeschreven door de Syrische autoriteiten en dat zij aldus als vluchteling dient te worden erkend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS